

# Každá trampota má svou mez

Helena Vondráčková

1. Jedno kalné ráno,  
které zaspát měl jsem spíš,  
ležel v schránce dopis,  
jenž tvou vůni měl.  
A v tom listě bylo psáno,  
že mě navždy opouštíš,  
a já zemřít a skončit s vším  
v tu chvíli chtěl.  
Šel kolem chlapec s bílou hůlkou,  
schod za schůdkem stoupal výš,  
a můj vlastní kříž menší byl, než se zdál.

R: /: Každá trampota má svou mez,  
kdeže nářky tvé jsou dnes,  
vždycky důvod máš žít dál. :/

2. Pak dva, tři šťastné pátky,  
a pak pouhý nezájem,  
to byl čistý zisk z mé cesty s ním,  
Nač film vracet zpátky  
když v něm dnes už nehraje,  
vždyť svou notu mnozí hůř tráví.  
Už je to vlastně všechno dávno,  
staré rány vodnes čas,  
prostě každý z nás stal se tím,  
čím se stal.

R: /: Každá trampota má svou mez,  
kdeže nářky tvé jsou dnes,  
vždycky důvod máš žít dál. :/

Haló, ty mé přijď,  
chceš mě snad, dát dárek, když né,  
já však mám své příště,  
oželím, co bývalý den vzal,  
Já znám dávno, smysl nemá vracet nás,  
vím, že má teď jsou správná,  
čas všechna "tenkrát" odepsal.

R: /: Každá trampota má svou mez... :/

R: /: Každá trampota má svou mez... :/